

SZASZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XXIV. évfolyam 11. (285.) szám, 2022. november

Roráté

Roráté. Régebben féltem ettől a szótól. Olyan hűvös és barátság-talannak tűnő elsőre. Hajnalban templomba menni? Hát milyen dolog ez? Hiszen hétköznapi iskola, munka van, miért kelnék még korábban, amikor így is alig alszom éjszaka, hisz bőven éjfél után dőlök ágynak mindig. Tényleg keljek fel olyan korán reggel csak azért, hogy részt vegyek egy szentmisén hajnalban, vacogva, félálomban, félhomályban? Sokszor fordultak meg ehhez hasonló gondolatok bennem régebben. Nem tudtam hova tenni az egész adventi várakozást a koszorúkészítésen és a vasárnapi gyertyagyújtáson túl... Idén elhatároztam, hogy ez másképp lesz. Ha nem is tudom megfogadni, hogy minden nap elmegyek a rorátéra, de legalább hetente egyszer-kétszer. Az idejű adventet máshogy szerettem volna megélni.

Akkor hirtelen eszembe jutott, hogy mi lenne, ha ezt megosztanám másokkal is? Mi lenne, ha a vezetőikkel együtt aludnánk előtte levő este, másnap együtt ébrednénk és küzdenénk meg az álmok

visszahúzó szörnyeivel, s mennénk együtt a hajnali misére, és osztanánk meg utána gondolatainkat egymással egy finom reggeli közben. Jó kis eszmecsere folyhatna kalácsmajszolgatás közben, kakaót szűrészölve. Hát ez történt meg néhány alkalommal decemberben. Összegyűltünk a roráték előtti estén, sokat beszélget-

tünk, neveltünk, játszottunk, ennél több kulisszatitkot sajnos nem árulhatok el (talán annyit, hogy nagy sikert aratott a Halli Galli nevű játék). Nagyon jó volt máshogy együtt lenni, kicsit elengedni minden gondot és feszültséget. Elalvás előtt együtt imádkoztunk a Jóistenhez az

adventért, egymásért, a karácsonyért. Szerintem nagyon hangulatos volt. Utána együtt aludtunk ott, ahol máskor gyerekzaj tölt be minden teret, de akkor ott csak a hideg kopogtatott az ablakon, s mi a jó meleg hálósákba bújva vártuk a hajnalt, álomba szenderülve.

A hajnal eljött, az ébresztő megszólalt, s habár pár óra alvás után nehezen, de összeszedtük magunkat, és átbotorkáltunk közösen a templomba. Csodálatos látvány fogadott. Gyertyák fénye ragyogta be a templomteret. Valami megmozdult bennem, hirtelen kipattant az álom a szememből, és éreztem, hogy az idejű advent nagyon más. Jólesett a félhomályban az ébredező Isten mellé megérkezni. Jólesett vezetőtársaimmal vállat vállnak vetve megtapasztalni a hajnali csodát. Mert apró csoda ez a hétköznapiakban. S már melegebb, már fényesebb, már varázslatosabb a hajnal a Jóistennel. Roráté.

2013. december
Kalazanti krónika
A Kalazanti Szt. József
cserkészcsapat 412. sz. lapjából

**November – Szent András hava – nyilas hava
elmúlás hava – ősztó – enyészet hava
disznótor hava – hullató**

Novemberi gondolatok:

„Én megbocsátok neked – te bocsáss meg nekem, hogy mindkettőnknek megbocsásson az Isten.” (Dickens)

„Amíg szeretünk valakit, megbocsátunk neki.” (La Rochefoucauld)

„Jobb megbocsátani, mint bosszút kívánni.” (Latin közmondás)

Szászrégen – az épülő Fogaras negyed a '70-es években
Fotó: Balázs Csaba

November – jeles születésnapok

- 1-jén (1845) született Teleki Sámuel Afrika-utazó, felfedező.
- 2-án (1902) született Illyés Gyula.
- 3-án (1632) született I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem.
- 7-én (1810) született Erkel Ferenc zeneszerző, karmester, zongoraművész és sakkmeister, a Pesti Sakkkör első elnöke.
- 10-én (1483) született Luther Márton, a protestáns reformáció szellemi atyja, lelkész, reformátor.
- 11-én (1791) született Katona József főügyész, drámaíró, a magyar drámairodalom kiemelkedő alakja.
- 11-én (1881) született F. M. Dosztojevszkij, a világ- és az orosz irodalom mindmáig legnevesebb képviselőinek egyike, az ún. filozófiai-ideológiai regény vagy eszmeregény műfajának megalkotója, a lélektani regény mestere.
- 14-én (1887) született Áprily Lajos költő, műfordító.
- 15-én (1580) született Bethlen Gábor erdélyi fejedelem.
- 18-án (1881) született Gruzda János romániai magyar festő.
- 22-én (1877) született Ady Endre, a huszadik század egyik legjelentősebb magyar költője, a magyar politikai újságírás egyik legnagyobb alakja.
- 25-én (1700) született Árva Bethlen Kata író.
- 26-án (1883) született Babits Mihály költő, író, irodalomtörténész, műfordító.
- 30-án (1835) született Mark Twain amerikai író, újságíró, humorista.

SZERK.

November – tallózás

Egy kis ország nagy történelmi eseményei

- 1-je mindenszentek napja.
- 2-a halottak napja.
- 2-a (1938) az első bécsi döntés napja.
- 3-a (1825) a magyar tudomány napja: 1825-ben ezen a napon ajánlotta fel egyéves jövedelmét Széchenyi István gróf a Magyar Tudós Társaság létesítésére.
- 4-e (1956) – szovjet támadás az 1956-os forradalom ellen.
- 6-a (1921) – a Habsburg-ház trónfosztása.
- 9-e a berlini fal megnyitásának napja Németországban.
- 11-én (1792) volt a kolozsvári színház első magyar nyelvű előadása.
- 12-e (1918) a belgrádi fegyverszüneti egyezmény napja.
- 13-a (1844) a magyar nyelv hivatalos használatáról szóló döntés napja.
- 13-a a cukorbeteg napja.
- 13-a a magyar szentek emléknapja.
- 16-a (1918) az első magyar köztársaság kikiáltásának napja.
- 16-a a tolerancia napja.
- 17-e dohányzás elleni nap – füstmentes nap – WHO.
- 17-e Budapest napja – 1873, Buda és Pest egyesítése.
- 20-a (1849) a Lánchíd átadásának napja.

- 20-a a gyermekek jogainak világnapja, ezen a napon fogadta el az ENSZ Közgyűlése a gyermekek jogairól szóló egyezményt 1989-ben.
- **25-e (1802) a Magyar Nemzeti Múzeum megalapításának napja.**
- 25-e a magyar labdarúgás napja – londoni 6:3 (MLSZ, 1993 óta – azóta volt egy londoni 4-0 is 2022-ben).
- 25-e a nők elleni erőszak megszüntetésének világnapja.
- 27-e a Nobel-díj alapításának napja.
- 28-án (1887) Budapesten megindult az első villamos.

Az első bécsi döntés

1938. november 2-án Bécsben Németország és Olaszország külügyminisztere döntőbíróvási határozatot hozott a magyar–csehszlovák határvita kérdésében. A határozatot Ribbentrop német és Ciano olasz külügyminiszter (a francia és az angol kormány képviselői lemondtak a részvételről) hirdette ki a bécsi Belvedere-kastélyban. Az első bécsi döntés 11.915 négyzetkilométer területet 867.747 lakossal (70-80%-a magyar volt) csatolt vissza Magyarországhoz a Trianonban elvett területekből. Ekkor került vissza Magyarországhoz többek között Kassa, Érsekújvár, Komárom, Munkács és Ungvár. A bécsi döntésben megítélt területekre a magyar honvédség 1938. november 5. és 11. között vonult be. Horthy Miklós kormányzó személyesen vezette az alakulatokat november 6-án Komáromban (a jellegzetes fehér lovon), majd november 11-én Kassán.

Szovjet támadás az 1956-os forradalom ellen

1956. november 4-én megindult a szovjet csapatok Forgószél nevű hadművelete a magyar forradalom ellen. Hajnali 4 órakor a szovjet páncélosok és a gépesített lövészegységek általános támadást intéztek Budapest és a nagyobb városok ellen. Nagy Imre miniszterelnök 5.20 órakor rádióbeszédében hozta az ország és a külföld tudomására: „*Ma hajnalban a szovjet csapatok támadást indítottak fővárosunk ellen azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy megdöntsék a törvényes magyar kormányt. Csapataink harcban állnak. A kormány a helyén van. Ezt közlöm az ország népével és a világ közvéleményével.*”

Nem sokkal később Nagy Imre a reménytelen helyzetben elhagyta a Parlament épületét, és munkatársainak egy csoportjával a jugoszláv követségre távozott. A szabadságharcosok november 4. és 11. között hősiessen harcoltak. Csepel is elesett, s a szabadságharc elbukott.

A magyar nyelv használata

1844. november 13-án V. Ferdinánd magyar király szentesítette az 1843-44-es országgyűlés által elfogadott és felterjesztett törvényeket. A II. törvénycikk a re-

Nagy Imre és családja 1938-ban

formkor egyik sarkalatos célkitűzését vitte diadalra, a magyar nyelv hivatalos használatáról szóló döntést, amelyért Kazinczy Ferenc, Kölcsey Ferenc és a legnagyobb reformpolitikusok küzdöttek. A törvénycikk értelmében a törvények, az országgyűlés, a törvényhatóságok, a helytartótanács és a törvényszékek nyelve a latin helyett a magyar lett. Ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy az oktatásban már korábban bevezetett magyar nyelv – a hadsereg kivételével – az egész közélet hivatalos nyelvvé vált. Megszületett a polgári nemzet egyik legfontosabb alapköve.

Az első magyar köztársaság kikiáltása

1918. november 16-án a delegáltakkal kibővített Nagy Nemzeti Tanács alkotmányozó gyűléssé nyilvánította magát, és Budapesten, az Országház kupolatermében elfogadta az 1918. évi I. törvényt, amely proklamálta az új államformát, a királyságot felváltó köztársaságot. Az első cikkely leszögezte: „*Magyarország minden más országtól független és önálló népköztársaság.*” A köztársaságot a nap délutánján a Parlament előtti téren 200 ezer fős tömeg ujjongása közepette kiáltották ki. Az első magyar köztársaság polgári állam volt, és jelentőségét az adta, hogy Magyarország a köztársasági keretek között megkezdhetette a demokratikus reformok megvalósítását, a polgári értékek, eszmék megteremtését és megerősítését.

A Lánchíd átadása

Clark Ádám, a Lánchíd építésének vezetője

Széchenyi István, a Lánchíd megálmodója

William Tierney Clark, a Lánchíd tervezőmérnöke

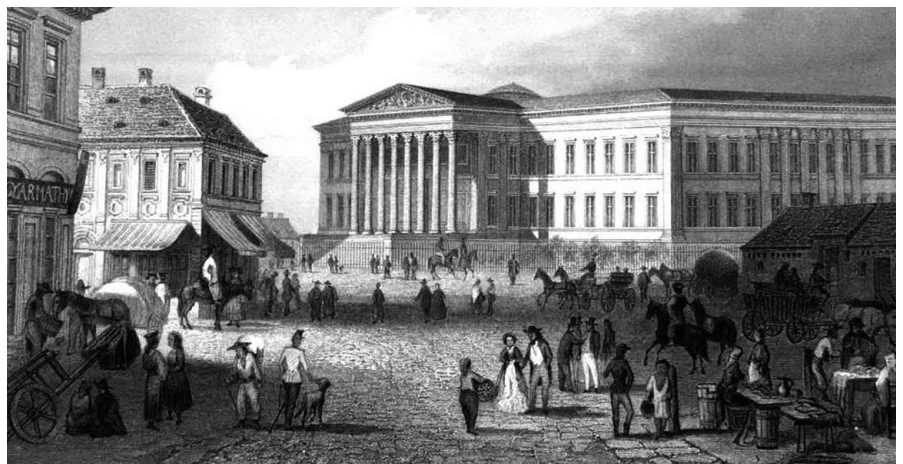
1849. november 20-án deli 12 órakerült át a forgalomnak a Budát és Pestet összekötő Lánchidat. A híd építésének megálmodója gróf Széchenyi István volt. 1832-ben alakult meg a Budapesti Hídegyesület, az 1832-36. évi országgyűlés biztosította az építés és fenntartás törvényi feltételeit. A hidat az angol William Tierney Clark tervezte, az építést Adam Clark vezette. A munkálatok 1840. július 28-án indultak meg, a budai pil-

lér alapkőletételére 1842. augusztus 24-én, a pestire 1845. augusztus 11-én került sor. A Lánchíd, amelyet Kossuth Lajos javaslatára Széchenyiről neveztek el, 1848 nyarára csaknem elkészült, de a hadi események miatt az építés szünetelni kényszerült. 1849 őszén, a szükséges munkálatok elvégzése után adták át ünnepélyesen a hidat. Az avatáson a hatalmat Haynau tábornagyszernagy képviselte. Az elkészült Lánchíd végérvényesen összekötötte és egyesítette Budát Pesttel.

A Magyar Nemzeti Múzeum megalapítása

Gróf Széchenyi Ferenc

A Nemzeti Múzeum a reformkorban

1802. november 25-én gróf Széchenyi Ferenc – Széchenyi István édesapja – alapító levele megvetette a Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményeinek alapját. Ennek értelmében 15 ezer könyvet, 11.884 darab Magyarországra vonatkozó nyomtatványt, 1.150 kéziratot, 142 kötet térképet és rézmetszetet, valamint 2.019 nemesi címet ajándékozott a nemzetnek. Ezt követően még 6.000 rézmetszetet, 9.206 könyvet, számos képet és régiséget juttatott az 1807-es országgyűlés törvénycikke által nemzetivé emelt intézménynek. Széchenyi Ferenc

1754 és 1820 között élt, s a nemzeti múzeum megalapításával örökre beírta nevét a magyar történelembe. Önzetlenségéért sok elismerésben részesült, Ferenc császártól és királytól megkapta az Aranygyapjas rendet. Halála után 28 évvel, 1848 januárjában a Nemzeti Múzeum épülete teljes pompájában elkészült, amely ma is a nemzetet szolgálja.

Forrásanyag: Wikipédia, Mitták Ferenc – Magyar történelmi események napról napra.

Egy csepp múlt

HENCZ JÓZSEF SZÜLETÉSNAPIJÁRA

Az emlékezés percei mindig mosolyt csálnak az ember arcára és szívébe, különösen akkor, ha sok évtized távolából önfeledt fiatalságunkat idézzük magunk elé. Így történt ez most velem is.

Derús szeptemberi nap volt, az 1959-'60-as iskolai év kezdete. Nekem új volt a környezet, Marosvásárhelyről kerültem a szászrégeni 2. Sz. Líceumba. Már az első napokban feltűnt egy magas, nyurga diáktársam, aki a szünetekben kitűnő humorával szórakoztatta a többieket, ők pedig ezt harsány kacagásokkal hálálták meg. Később megtudtam róla, hogy zenészcsaládban látta meg a napvilágot. Tehetségére igen korán fény derült, már óvodáskorában nagyszerűen játszott zongorán, és bár reál érdeklődéssel áldotta meg a sors, a zene a későbbiekben is alapvetően meghatározta az életét. Ő volt Hencz József, nekem – ifjúként és ma is – Jóska.

Közeli barátságunkat is a művészetnek köszönhetjük, hiszen a zene az én életemben is jelentős szerepet játszott. Szabadidőnkben rendszeresen találkoztunk a

helyi kultúrotthonban, ahol mindketten megtaláltuk a hozzánk legjobban illő hangszert. Ő zongorázott, én pedig dobokkal kísértem az ujjai nyomán felhangzó dallamot, ritmust.

A környezetünkben nem sokára hírül vették, hogy a két fiú, Jóska és Zoli ügyesen zenélnék, az iskolai teadélutánokat azontúl mi tettük hangulatosabbá. Idővel a kétszemélyes zenekar kibővült még két másik taggal, így aztán az esti tagozat érettségi bankettjén már négyesben szolgáltattuk a talpalávalót.

Jóska barátom már akkor is ígéretes zenésznek bizonyult, ugyanakkor színészi képességeit is megvillantotta. A „világot jelentő deszkákra” is együtt léptünk fel a Hány János című darab bemutatása alkalmából. Ő Ebe-lasztin szerepében remekelt, én Krucifix generálisként osztogattam a parancsokat alkalmi katonáimnak.

Az érettségi után útjaink másfelé vezettek bennünket. Jóska a zenei élet lépcsőfokain jutott egyre magasabbra. Marosvásárhelyi ténykedéseiről, oktatói, karmesteri és zeneszerzői munkájáról sokan tudtak és tudnak.

Ma is aktívan részt vállal a művészetek, a magyar kultúra értékeinek ápolásában és átadásában. Feleségével, László Zita színművésszel járják az országot, hogy minél több embernek szerezzenek élményszerű, szép perceket a maguk által összeállított és ellenszolgáltatás nélkül megtekinthető zenés irodalmi összeállításokkal. Köszönet érte!

Jóska barátom 80. születésnapja alkalmából jó egészséget, örömteli alkotói éveket és további sikereket kívánok!

Volt iskolatársa és barátja:

Barátság – Ősz Zoltán és Hencz József

Ősz Zoltán festménye

Orbán Balázs, a „legnagyobb székhely” (4.)

Tudományos munkássága

Orbán Balázs munkásságának első jelentősebb eredménye az Utazás Keleten című, tudományos igényű megírt műve.

A család konstantinápolyi tartózkodása után 1847. március 28-án indult keleti utazásra. Bejárta Palesztina, Szíria, Arábia nevezetes helyeit, Egyiptom északkeleti részét, Görögország nevezetesebb városait. A hosszú utazásról 1847. november 1-jén érkezett vissza a török fővárosba. Az úti élményeiről feljegyzéseket készített, azt is elmondhatjuk, hogy tudatosan készült a kiadásukra. Amint említettük, londoni tartózkodása során a British Múzeum könyvtárában gyűjtött anyagot az utazás során felkeresett műemlékek bemutatásához. Miután 1859-ben hazatért Erdélybe, a hazai könyvtárakat is felkereste dokumentálódás céljából.

Csató János írja visszaemlékezésében, aki gróf Lázár Kálmán családjánál találkozott a világhírt fiatal tudóssal: „Akkor írta Keleti Utazását, s egy pár hónapig ült a szó teljes értelmében Benczenczen (Szászváros körül fekvő település, ma Aurel Vlaicu – sz.m.), hogy a grófi család gazdag könyvtárában a Keletre vonatkozó műveket tanulmányozza.”¹

Az úti élményekről szóló beszámoló kiadására – hat kötetben – 1861-ben került sor, valószínűleg gróf Mikó Imre támogatásával.²

Orbán Balázs legnagyobb vállalkozása kétségtelesen A Székelyföld leírása volt. A politikai passzivitás, a „provizórium” idején 1862-1867 között faluról falura bejárta a Székelyföld mintegy 503 települését. A Székelyföld leírása – történelmi, régészeti, természetrajzi, népismereti szempontból ismertette a vidéket – 1868-ban jelent meg Pesten, hat kötetben.

Terepmunkáját alapos könyvtári és levéltári kutatómunka előzte meg. A terepmunkára magával vitte, jobban mondva cipelte fényképező-felszerelését, ami mintegy 20-22 kg volt. Erdélyi Lajos, aki elsőként adta

Oláhfalvi népviselet

ki Orbán Balázs eredeti fényképfelvételeit, szemléletesen mutatja be a tevékenységét: „Mint csiga a házát, hátán cipeli teljes fotofelszerelését, sötétkamra sátrát, a vegyszereket tartalmazó üvegeket, a fényképezőgépet, az állványt, lemezeket.”³

Orbán Balázs még az emigráció idején, Jersey szigetén Victor Hugo francia író családjától tanulta meg a fényképezés módját. Székelyföldi kutatóútja során az újdonságnak számító Archer-féle nedves kollódiumos eljárást alkalmazta.⁴ A fényképeket a korabeli nyomdatechnika még nem tudta reprodukálni, ezért azok nyersanyagul szolgáltak a fa- és acélmetszők, illusztrátorok számára. A Székelyföld leírásának képmetszője Russ Károly volt.⁵

Orbán Balázs emberfeletti munkát végzett a terepen végzett adatgyűjtés során.

„Ha magunk elé akarjuk képzelni Orbán Balázst, a darócruháas vándort, aki nehéz hátizsákjával, gyalogszerrel vagy lóháton (híresen rossz lovas volt), illetve dőcögő szekéren járt, egy Kodakkal és egy váltó fehérneművel, a Hargitát, az Olt völgyét, átgázolt a megáradt folyókon, adatok ezreit jegyezte le kis, keményfedelű, pirosba borított jegyzetfüzetébe...” (ezek közül egy megmaradt, a marosvásárhelyi Teleki Tékában őrzik).⁶ A Székelyföld leírása hat fő részből áll: 1. Udvarhelyszék, 2. Csíkszék, 3. Háromszék, 4. Maroszsék, 5. Aranyosszék, 6. Barcaság.

Kelemen Lajos 1929-ben foglalta össze Orbán Balázs munkásságának jellegét. A neves történész megállapítása szerint Orbán Balázs művei nem tisztán történelmi munkák, a helyrajzi, illetve helytörténelmi műveknek abba a leíró csoportjába tartoznak, melyek a történelem több segédtudománya anyagát is felölelve, rendkívül sokoldalú ismeretet nyújtanak. Szerzőnk szerint Orbán Balázs fő művét méltán nevezhetjük a Székelyföld monográfiájának.⁷

Gyimesi csángók

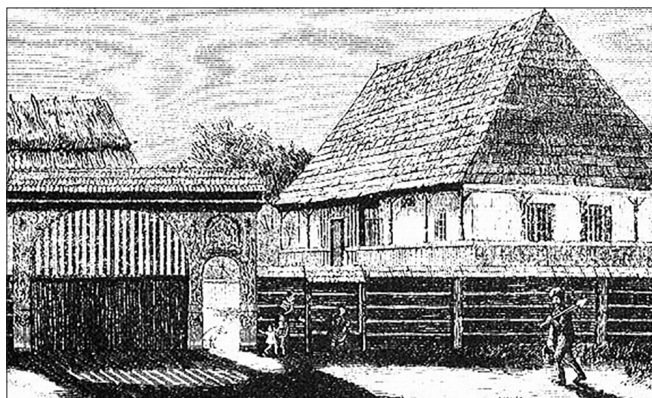
Orbán Balázs terepmunkája során vizek folyásának irányában vagy éppen ellenkezőleg haladt. Éppen az utazási forma következtében munkája tárgyában és színeiben folytonosan változó képek gazdag és érdekes sorozata.⁸

Orbán Balázs sokoldalú munkásságának további kiadványai:

1868-1873 között került sor országgyűlési beszédeinek kiadására.

1874-1884 között Kelet tündérvilága címmel lefordította és kiadta Ali bej keleti mesegyűjteményét.

1887-ben, tudományos munkásságának elismeréseként, az MTA levelező tagjává választotta. Orbán Balázs 1888-ban tartotta akadémiai székfoglaló beszédét, amelyben a székelyek származásáról és

Székely lakóház

intézményeiről értekezett. Kötudott, hogy a székelyek hun származását vallotta.

(folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ ny. tanár

1. Boros: i.m. 8.

2. Buksa: i.m.

3. Orbán Balázs: Székelyföld képekben, a bevezető tanulmányt írta, a fényképeket másolta Erdélyi Lajos, Kriterion Könyvkiadó, Bukarest, 1971. 17.

4. i.m. 20.

5. U.o.

6. i.m. 23.

7. Ki volt Orbán Balázs? Emlékezés a legnagyobb székelyre, Székelykeresztúr, 1929. 25.

8. i.m. 26.

Tallózás régi lapokban (25.)

ADALÉKOK VÁROSUNK TÖRTÉNETÉHEZ

Vitéz dr. Keresztes-Fischer Ferencné Kolozsvárra érkezett

A belügyminiszter hitvese megtekinti Kolozs-vármegye csecsemőotthonait és résztvesz az ONCSA-házak átadásán

Kolozsvár, október 5.

Vitéz dr. Keresztes-Fischer Ferencné, a belügyminiszter hitvese, az Egyesült Női Tábor elnöke többnapos székelyföldi körútja során Szamosújvárról hétfőn este Kolozsvárra érkezett. Az elmúlt napok folyamán Szászrégenben megtekintette a napközi gyermekotthont, majd szamosújvári látogatása után Ördöngösfüzesen vizsgálta meg a napközi otthonok működését.

Hétfőn reggel Szász Ferenc dr. alispán kíséretében Kolozsmegye különböző községeiben tesz látogatást. Megszemléli a csecsemőotthonokat és résztvesz az ONCSA-házak átadásánál.

A belügyminiszter hitvesét körútja során a községek és a városok vezetősége ünnepélyesen fogadta és köszöntötte.

Keleti Ujság, 1942. október, 25. évfolyam, 226. szám

Vitéz dr. Keresztes-Fischer Ferencné Kolozsvárra érkezett

A belügyminiszter hitvese megtekinti Kolozs-vármegye csecsemőotthonait és résztvesz az ONCSA házak átadásán

Kolozsvár, október 5. Vitéz dr. Keresztes-Fischer Ferencné, a belügyminiszter hitvese az Egyesült Női Tábor elnöke többnapos székelyföldi körútja során Szamosújvárról hétfőn este Kolozsvárra érkezett. Az elmúlt napok folyamán Szászrégenben megtekintette a napközi gyermekotthont, majd szamosújvári látogatása után Ördöngösfüzesen vizsgálta meg a napközi otthonok működését.

Hétfőn reggel Szász Ferenc dr. alispán kíséretében Kolozsmegye különböző községeiben tesz látogatást. Megszemléli a csecsemőotthonokat és résztvesz az ONCSA-házak átadásánál.

A belügyminiszter hitvesét körútja során a községek és a városok vezetősége ünnepélyesen fogadta és köszöntötte

Két római település nyomára bukkantak Szászrégenben

A Magyar Tudósító jelenti:

Szászrégen határában két helyen is nagyobb római telepre akadtak. Felkérték Paulovits István dr. debreceni egyetemi tanárt, a kiváló régészt, hogy a helyszínen személyesen irányítsa a telep feltárásának munkáit.

Forrás: Keleti Ujság, 1943. január, 26. évfolyam, 15. szám

Szerkeszti: NAGY F. ATILLA

Híven, becsülettel, vitézül (3.)

Bobencsuk Sándor csendőr őrmester története

Máig őrzöm Horthy Miklós kormányzó fényépét, róla csak tisztelettel tudok beszélni. Én kétszer is találkoztam vele személyesen. A háború alatt egyszer Erdélyben vadászott. Összesen negyven csendőrt, köztük engem küldtek oda a védelmére. Elbújtam egy nagy fenyőfa mellé az út mellett, amelyen testőreivel lóháton haladt a kormányzó. De a puskámon megvillant a fény, észrevettek és megálltak. Jöjjön ide! – mondták. Hova valósi maga? Terebesfejérpatakra – válaszoltam. Vadászaton voltam ott. Szerencsém volt, lelőttem egy nagy medvét – mondta a kormányzó úr. És magukkal vitétek egy közeli erdészházba. A kormányzó nyerge alatt volt egy kulacs, tele szilvapálinkával, és arra kért, hogy igyak vele egy fél decit. Mondtam neki, hogy nekünk ezt még szolgálaton kívül sem nagyon szabad. Engedélyezte nekem, hogy megigyam, majd beszélgetve a terebesi és visóvölgyi vadászélményeiről két fél decit is megittunk. Előbb a királyért, majd a hazáért ittunk, harmadszorra azt mondta, hogy igyunk a szerencséért. Ezt megtagadtam. Megmutattam neki a kakastollas kalapomat, amelyen volt egy jelvény, azon a király és a haza rajta volt, de a szerencse nem, azért a templomban kell imádkozni – mondtam. Tetszett a főméltóságú kormányzó úrnak a viselkedésem, felírta a nevemet, majd kaptam egy gyönyörű nagy papírt, dicséretet és 100 pengőt.

Egyébként erdélyi szolgálatom idején is többször megfordultam Kárpátalján, sőt Kolomija és Stanislav környékén is, ugyanis számos esetben kísértem magas rangú csendőrtiszteket tolmácsként. Etéden menyasszonyom volt, Péter Rózsika, de el kellett onnan jönnünk. Amikor jöttek az oroszok, a falusi bíró azt kérte a feletteseimtől, engedjék meg, hogy ott maradhassak, és megnősüljek. Én a hazának esküdtem, mondtam, így Budapestre kerültem, a tervek szerint segédoktató lettem volna egy csendőriskolában. De erre már nem került sor.

Egy nap mentünk Budapesten, közben az oroszok erősen lötték a várost, s telibe találtak bennünket. Nyolcan voltunk, egyedül én éltem túl a robbanást. A későbbi elbeszélésekből tudom, hogy még egy robbanás volt, a második letépte egy velem a kórházba igyekvő katona lábait, ő is meghalt. Hogy én melyik robbanáskor sebesültem meg, azt nem tudom, már az elsónél elvesztettem az eszméletemet. Egy repesz fűrődött a bokámba, a helye ma is jól látszik. Az orvosok kivették, és lassan gyógyult. A kórházból kerültem szovjet fogságba, jól beszéltem ruszinul, és egy katona elengedett, ruszin fiú volt. Arra kért, hogy ne jöjjenek

vonattal, és kerüljem a településeket. Így indultam haza gyalog, mankóval. Az út hosszú volt és viszontagságos, nagyon sokára értem haza, de így megmenekültem a lágertől. A taracközi vasútállomáson azonban elfogtak a milicisták. Mikor megmondtam, hogy hová való vagyok, telefonáltak ide, Terebesfejérpatakra, ahol az egykori nagy magyarbarát bíróval, Filisé Fedorral beszéltek. A jómadár hazaáruló mindjárt elújságolta nekik, hogy csendőr voltam, és azt hazudta, hogy öt embert megöltem. Megvertek, gúzsba kötöttek, és úgy gurítottak le a lépcsőn a pincébe. Reggelig úgy megfagytam, hogy nem tudtam kiegyenesíteni a végtagjaimat. Másnap Técsőre vittek, nem kaptam ételmezt, nyolc hónapig tartottak ott. A tetvek miatt az egész testem sebes volt, teljesen legyengültem. Egy csendőr törzsőrmestert, miután meghalt a börtönben, én vajtam el Técsőn, talán még mindig ott vannak a maradványai a kövek alatt. Én sem könnyen éltem túl a nyolc hónapig tartó fogvatartást, a pince ablakán keresztül ruszinul, magyarul kiabáltam a járókelőknek, akik időnként bedobtak nekem valami ételmezt. A técsőieknek sem nagyon volt mit enniük akkoriban. Később apácák hoztak nekem ételmezt, akik megírták az édesanyámnak, hogy hol tartanak fogva. Az anyám eljött, és hozott a leszakadt rongyaim helyett ruhát meg ételmezt, akkor annyit ettem, hogy majdnem abba haltam bele.

Szerencsém volt, egyik volt rahói iskolatársam próbált nekem segíteni, de nem tudott, ám értesítette egyik ismerősünket. Kormanszki Andor nagy kommunista volt, szigeti városparancsnok, akinek akkor nagy lett a befolyása, ő és egy magas rangú orosz katonatiszt mentettek meg.

Egy orosz katonaautóra felkérézve jutottam haza Terebesfejérpatakra. Ezt követően két évig voltam háziőrizetben, rendszeresen jelentkezni kellett a határőrlaktanyában, éjszaka mindig jöttek ellenőrizni, hogy itthon vagyok-e. Voltak, akik újra és újra bejelentettek, még később is többször el akartak ítélni. Azt mondták, attól tartanak, hogy átszökök Romániába a menyasszonyomhoz. Őt egy ideig nem tudtam értesíteni arról, hogy élek, végül kaptunk tőle egy lapot, amelyben azt írta, hogy semmit nem tud rólam, ezért férjhez megy. Ezt látva már nem is akartam neki írni.

Egész életemben elmondhatatlanul sok hátrányom volt abból, hogy öt évig csendőr voltam. De még mindig szerencsésebb voltam, mint a két barátom, falubelim,

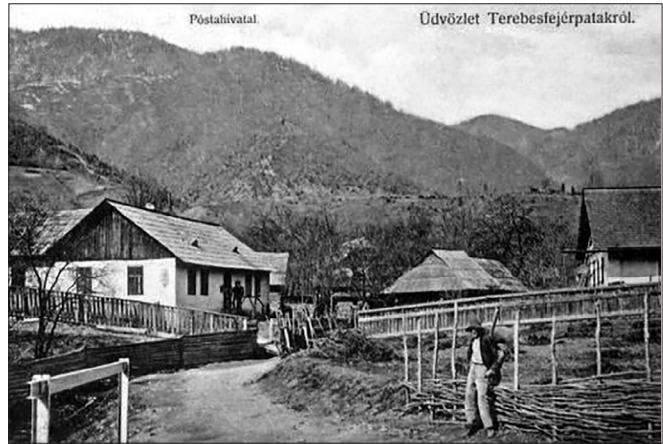

Reyka Feri és Jani, akik kilenc évig raboskodtak, mert csendőrök voltak. Sajnos ők tavaly mindketten meghaltak.

A háború után sok helyen dolgoztam, az erdőgazdaságnál lóval vontattam a fát, aztán a geológusoknál, a föld alatt. A vasúton szakszervezeti elnök is voltam, ahol ugyancsak harcoltam az igazságtalanságok ellen. Megpróbáltak többször megvesztegetni, de nem engedtem. Mindig igyekeztem tisztességesen élni, ha nem így teszek, biztosan elítéltek volna.

1950-ben 35 éves voltam, amikor megnősültem. Két lányunk született, de 1971-ben meghalt a feleségem. Egy falubeli asszonynak ugyanabban az évben halt meg a férje, neki is volt már két felnőtt gyereke. Összeházasodtunk, együtt segítettük a gyerekeinket. Hatvanegy éves voltam, amikor megszületett a legkisebb lányunk, Klárka. Hála Istennek őt is fel tudtuk nevelni.

Valaha Terebesfejrpaták magyar falu volt. Mára itt már a magyar sem beszél a gyermekével magyarul.

Terebesfejrpaták 1908-ban

Szomorú, hogy így megfordult körülöttem ez a világ. De engem már nem érdekel semmi földi dicsőség. Ahogy testben fogyatkozom, hitben úgy gyarapodom.

Forrás: Kárpátalja
SOMI KATALIN

A magyar népmese napja

Szeptember 30-án a Petru Maior városi könyvtárban, népes gyereksereg társaságában tartottuk a magyar népmese napját.

A népmese napját első ízben 2005. szeptember 30-án, Benedek Elek születésnapján rendezték meg a Magyar Olvasástársaság kezdeményezésére. A népmesék fennmaradása és a mesékben élő bölcsesség továbbadása érdekében született meg ez a döntés. A nap célja, hogy az óvónők, pedagógusok, könyvtárosok és a mesével foglalkozó szakemberek, valamint a meseszerető gyerekek és felnőttek ezen a napon megkülönböztetett figyelemmel forduljanak a népmese felé.

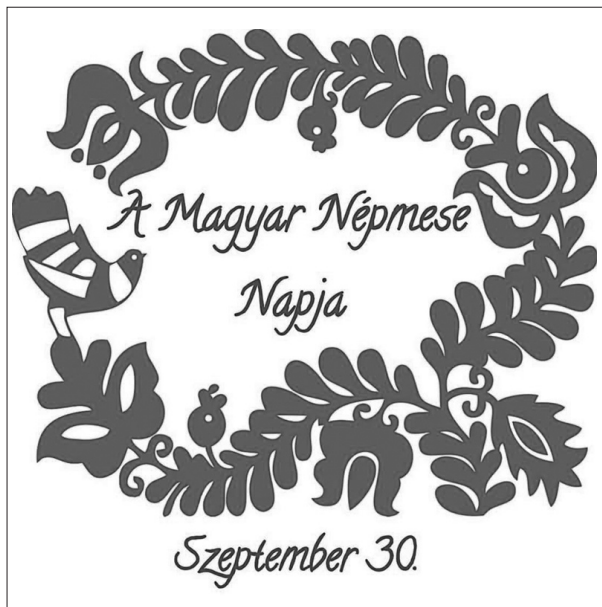
A könyvtár előadótermében a szászrégeni Florea Bogdan és az Alexandru Ceuşianu iskolák I-IV. osztályos diákjainak egy csoportja nagy csendben követte a kivetített magyar népmeséket. A vetítés után az asztalokra kített, többnyire magyar, de román és cigány

meséskönyveket is lapozgatták. Figyelemmel követték, ha a tanító néniük magyarázattal szolgált egy-egy könyvről. Kiderült, hogy sokan érdeklődnek a könyvek iránt. Megtudták, hogyan lehet kikölcsönözni a könyveket, és boldogan mondták, hogy visszajönnek a kiválasztott meséskönyvek után.

A nagy fellángolás után nem tudni, hogy eljönnek a gyerekek vagy nem a könyvekért, de én elégedetten, örömmel kísértem ki őket a tanítónővel.

„Őseinktől kincsekkel teli tarisznyát kaptunk örökségbe, de mintha egyre gyakrabban tétlenül néznénk ennek háttérbe szorulását, elfelejtését. Vegyük birtokba, ismerjük meg, fényesítsük újra és adjuk tovább az eleinktől kapott, élethosszig érvényes, értékes,

unokáink számára is feltétlenül megőrzendő, mesebeli kincseket!” (Részlet a Magyar Olvasástársaság 2005-ös felhívásából)

unokáink számára is feltétlenül megőrzendő, mesebeli kincseket!” (Részlet a Magyar Olvasástársaság 2005-ös felhívásából)

MENYEI ILDIKÓ könyvtáros

Megőrizték hitüket, magyarságukat, és az megtartja őket ÚJ RUHÁBAN A BERESZTELKI REFORMÁTUS TEMPLOM

*„Uram, szeretem a te házában
való lakozást.”*

Október 8-án Beresztelke református gyülekezete hálaadó istentiszteletet tartott. Hálát adtak az ötévi fáradságos munka gyümölcseért – új ruhába öltöztették a 15. században épült templomukat (tornya 1895-ben).

Isten kegyelmének köszönhetően a hálaadó istentiszteleten ígét hirdetett főtisztelű Kató Béla püspök, liturgiai szolgálatot tartott nagytisztelű Veress Róbert esperes.

Történelmi nevezetességű lett ez a nap, melyen minden résztvevő ajkán zengett a hálaének Isten csodálatos munkájáért és áldásáért, mert az Ő gondviselése nélkül nem valósulhatott volna meg mindaz, amiért anynyit küzdött a gyülekezet. A hálaadás, megmaradás, szülőföldhöz való ragaszkodás, öntudatosság, segítségadás, együtt örömezés tükröződött az egybegyűltek arcán a napi tevékenységben.

Egy járvány fertőzte és háború veszélyeztetett világban az életváltozást csakis a templomban kezdetjük el. Bebizonyosodott, hogy Isten áldása nélkül földi porsemek vagyunk, sebezhető, törekények – de az Úr kegyelmével a hit, remény, szeretet jegyében embertársaink megbecsülésében, segítségében szép és nemes feladatokat végezhetünk el, mely múlt, jelen és jövő összekapcsolását jelenti.

Megtisztelő volt Szászfalvi László országgyűlési képviselő köszöntője, a magyar Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottsága alelnökének beszéde, aki egy zsolttárrészlettel indította mondanivalóját: „Áldjad lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled.” (Zsolt 103, 2.) Az igazi összetartozás nem csak a 67 milliárd forint támogatás a Magyar Kormány részéről, hanem a beresztelkiek kitartása, hitvallása: „megőrizték hitüket, magyarságukat, és az megtartja őket” – fogalmazott az országgyűlési képviselő.

Az ünnepi köszöntők során felszólalt dr. Kolcsár Károly parlamenti képviselő, Demeter Győző építész-mérnök, Deák Attila, Beresztelke polgármestere, Zait Petru helyi ortodox lelkész, Torkos Sándor gondnok és Torkos Ákos teológus. Zenés-verses összeállítás követte a beszédeket.

Az ünnepi istentisztelet

„Jöjj mondjunk hálaszót...” – vezényelt Réman Melinda kántor – hangzott fel, 16 nő és 6 férfi, az új dalárda köszöntötte az ünneplőket. Verset mondtak: Bodor Rozália, Szócs Rozália és Albert Annamária. Ifj. Réman Jenő előadása is szívhez szóló volt. Az ünnepi istentiszteletet református énekekkel kezdte és zárta a cegőtelki fúvószenekar.

A templomi tevékenység után szeretetvendégség volt a felújított templom udvarán. Ezt követte az ünnepi ebéd a kultúrotthonban, itt is a fúvószenekar tette hangulatossá az együttlétet.

Örömnep marad sokunk számára – köszönhetően Gondviselő Jó Atyánknak és Pásztorunknak, kinek gondja van jó pásztorokat küldeni a gyülekezetek élére. Ebben az esetben nemes feladatot végzett Szép Eduárd lelkipásztor és felesége, Szép Ildikó lelkésznő, az elindító, a „kopogtató” és az őket követő gondnok, a presbitérium, a helyi református gyülekezet tagjai és nem utolsósorban az adományozók határon innen és túl.

Reméljük, hogy a felújított és felszentelt műemlék templom harangja még sokszor fog Isten szent hajlékába hívogatni mindnyájunkat, megfáradtakat. Az utódok is hálás szívvel fordulnak be lelki táplálékért az élő forrásból meríteni, és hálát adni minden napért, mert ha „Meggyszólalt a harang/ Félre minden munka/ Hálát adni menjünk/ A szent templomunkba.”

Áldás kísérjen minden támogatót!

DEMETER ARANKA ny. tanítónő

A reziliencia, lelki immunrendszerünk (6.)

5. Empátia

„Minél fogékonyabbak vagyunk saját érzelmeinkre, annál jobban tudunk olvasni mások érzelmeiben is.”
(Daniel Goleman)

Az empátia mások érzelmeinek felismerése, egyike legfontosabb reziliens képességünknek. Több mint velünk született érzékenység.

Nemes Éva szerint „...aktív cselekedet, szándék, ítélkezésmentes hozzáállás, az enyémtől különböző érzések megértése és ennek a megértésnek a megmutatása, kommunikálása is. Kifejezi a törődést, érdeklődést, amivel a másik felé fordulok.” Alfred Ádertől tudjuk, „...empatizálni annyit jelent, mint látni a másik ember szemével, hallani a másik ember fülével és érezni a másik szíve szerint.” Buda Béla írja: „...az empátia a személyiség olyan képessége, amelynek segítségével, a másik emberrel való közvetlen kommunikációs kapcsolat során, az ember bele tudja élni magát a másik lelkiállapotába. Ennek a beleélésnek a nyomán meg tud érezni és érteni a másikban olyan emóciókat, indítékokat és törekvéseket, amelyeket az szavakban direkt módon nem fejez ki, és amelyek a társas érintkezés szituációjából nem következnek törvényszerűen. A megértés és megérzés fő eszköze az, hogy az empátia révén a saját személyiségben felidéződnek a másik érzelmei és különféle feszültségei.”

Érzelmi jelzéseket adunk, s ezek hatnak azokra, akikkel együtt vagyunk. Önkéntelenül utánozzuk a másik érzelemnyilvánítását, felvesszük a testtartását, nem tudatosan, gépiesen visszaadjuk arcjátékát, hangulati, nem verbális jelzéseit. Ebben az empátiás megélésben, érzelemnyilvánításban a tükroneuronoknak van nagy szerepük. A tükroneuronok a másik megfigyelt viselkedését leképező idegsejtek. A segítségükkel úgy érezzük, mintha egy adott eseménynek vagy cselekvésnek a szerves részei lennénk. A cselekvés és az észlelés közötti koordinációban játszanak fontos szerepet. A segítségükkel értjük meg a másik fél céljait és szándékait. A látott élmény integrálódik, leképeződik bennünk. Ilyenkor a megfigyelt partner érzelmeinek automatikus tükrözése közvetlen hozzáférést biztosít a

másik szubjektív világához. Ez a tükrözés nem a másik mozdulatainak közvetlen megismérlése, nem automatikus utánzásról van szó, hanem ráhangolódásról, a másik viselkedésére adott kongruens válasz előkészítéséről.

Az emberi kapcsolatokban, együttműködésekben ideális esetben ösztönösen, intuitívan ráérezzük a másikra. Nehéz örülni, amikor más szomorú, dühbe gurulni is kevésbé fogunk, amikor körülöttünk mindenki mosolyog. Az egymásra hangolódásban, egymás megértésében, a másokkal való együttérzésben is jelentős neurobiológiai háttérként szolgálnak. Ez a képesség teszi lehetővé, hogy átérezzük mások örömét, bánatát, hangulatát. Ha valaki ásít, hirtelen mi is álmosak leszünk, fáradtnak fogjuk érezni magunkat. Ha valaki sír, megindulnak a könnyeink, szomorúságot élünk meg. A tükroneuronok automatikusan, anélkül, hogy próbálnánk megérteni, elének tárják az adott mozgáshoz társuló érzelmeiket, az örömet, bánatot, szomorúságot vagy a haragot. Születésünktől kezdve tanuljuk, milyen mozdulathoz, mimikához milyen érzés tartozik.

E tükroneuron-rendszerre épülő, és tudatosan fejleszhető empátia felelős azért, hogy ne csak lássunk egy mosolyt, egy szomorú arcot, egy vérfagyasztó cirkuszi mutatványt, egy mindent elsöprő indulatot, hanem szinte érezzük a másik ember érzelmeit, mintha mi éltük volna át az adott érzést, és bár a miénktől különböző, megértjük, és ezt a megértést ítélkezésmentesen megmutatjuk, kifejezzük érdeklődésünket, törődésünket.

Alice Miller fogalmazza meg, hogy a személyközi kapcsolati térben „gazdag világ nyílik meg, mely tükre lehet belső világunknak. Nemcsak a 'szép', a 'jó', a kellemes érzések azok, melyek élővé tesznek bennünket, elmélyítik létezésünket, és döntő felismerésekhez juttatnak. Sokszor pontosan a kellemetlen, a helytelen érzések, amelyekről legszívesebben elmenekülnénk: a tehetetlenség, a szegény, az irigység, az önzés, a hazugság, a harag és a bánat is átélhető – és az empatikus, reziliens jelenlétben –, megértésre találhat, és rendeződik is”.

(folytatjuk)

SZÉKELY GYÖRGY református lelkipásztor

A Szászrégen és Vidéke fő támogatói:

RMDSZ és Communitas Alapítvány

Támogatók:

Faluvéginé Roth Ilona, Szabó Erzsébet, Máté Katalin,
Sólyom Erzsébet (Szászrégen), a Bodor család (Gyimesközéplak)
és a 37-es számú magyarrégeni Koós Ferenc cserkészcsapat.

Köszönjük!

1932–2022

Kilencven éve építették az első csónakot Szászrégenben

A Maros partján fekvő város, Szászrégen a XIX. század második felében Erdély egyik legfontosabb ipari központjává vált. 1872–1948 között több fűrészgyár működött városunkban. A jó minőségű faanyagot, a lucfenyőt főként a Görgényi-havasok biztosították, a rönkökből fűrészárut állítottak elő. A Lehel & Diamantstein két kisebb egysége – a mai Remex bútorgyár területén – 1922-től félkész vonóshangszer-részeket, fadrótot és zsálut is gyártott.

A csónakgyártás 1932-től a Nautica SAR társaság megalakulásával vette kezdetét, és 1940-ig működött. A Diamantstein többleti tulajdonosának javaslatára a minőségileg nem megfelelő rezonáns deszkaárut a csónakgyártásban használták fel. A csónaképítés a budapesti MTK – Margit-szigeti csónakház tervezőjének és mesterének, Wickhardt Józsefnek az alkalmazásával vette kezdetét, aki három bútorasztalossal megkezdte az új termék előállítását. Kajakokat, szkifeket és túracsókokat gyártottak.

1935-ben a gyárat az Iliescu testvérek vásárolták meg. Ez idő alatt többféle új csónaktípust gyártottak: séta-, sportcsónakokat (kajak, kenu, szkiff, gig), különböző méretű motorcsónakokat, motoros jachtokat, többszemélyes haszoncsónakokat (halastavi, mentő-, kiképző-, valamint folyami és tengeri hajózásra alkalmasakat).

1940-ben, a bécsi döntés után a csónakgyár felszerelését Giurgiuba költöztették.

1945-ben megalakult a Reghinul S.A. fafeldolgozó vállalat.

90 éves történelem

1948-ban pedig, az államosításkor újraindult a csónakgyártás az I.P.E.I.L. Reghin nagyüzem keretében, amely a város jelképévé vált mint az országban egyedülálló csónakgyártó üzem.

1949-ben a csehszlovákiai tervezőkkel együttműködve fellendült a versenycsónakok gyártása (kenu, kajak). Ezt bizonyította a román evezőválogatott csapatának kenusa, Leon Rotman, aki az 1956-os melbourne-i olimpiai játékokon két aranyérmet nyert 1000 és 10.000 méteres távon a Szászrégenben épített kenuval.

Versenyképesnek bizonyultak az itt gyártott szkifek is, ugyanis a hazai versenyzők szép eredményeket értek el az 1952-es helsinki olimpián. A vitorlás-csónak-gyártás is sikeres volt, sportolóink jól teljesítettek a világversenyeken, a finn, a repülő hollandi és a star versenyszámokban.

1991-ben a szászrégeni csónakgyártás történelemmé vált. Visszatekintve, 50 éves működése alatt több mint 200 csónaktípust és kb. 40.000 csónakot gyártottak.

2022. október 11-én kiállítást nyitottunk a szászrégeni csónakgyártást felidéző dokumentumokból, képekből, illetve kajakokból és kenukból. A kiállítással főleg a fiatalokat akartuk megszólítani, felhívni a figyelmüket a következőkre:

- az elődeink szorgalmas, odaadó munkájával épített csónakokat meg kell őrizni;
- az akkori munkához való erkölcsös hozzáállást meg kell tartani;

A megnyitón Varga István és Nagy András

→

- bár nagy részük bútorasztalos vagy ács volt, rövid idő alatt kitanulták a csónaképítés csinját-bínját;
- a faanyag megmunkálásának a szépségére;
- a famegmunkálás régeni történetére;
- a gömbfafeldolgozás kezdete Régenben 1872-re tehető – akkor vízzel hajtott fűrészekkel dolgoztak;
- az első, fából készült késztermékekre és hangszer-részekre (vonós és pengetős, valamint zongora, 1923);
- az első csónak megépítésére (1932 – Nautica Soc. Act. Reghin – SAR);
- a hangszergyártásra ipari szinten (1950);
- a vitorlás és motoros sportrepülő gyártására (1950);

- a sportcikkek gyártására (1960);
- a forgácslap gyártására (1971);
- a farost lemezek gyártására (2008);
- a vízisport, az evezés szépségére, az egészség megőrzésére;
- emlékmű állítására a csónaképítők és az élsportolók emlékére (2006);
- megjelenik a csónakgyártás történetéről szóló könyv (2013).

Ezúton is köszönjük a látogatóknak – diákoknak, tanároknak –, hogy érdeklődéssel megtekintették a kiállítást.

VARGA ISTVÁN ny. mérnök

A szászrégeni Járom néptáncscsoport Horvátországban

A tavasszal a World Festival Association (világfesztivál szervezet) megszervezte a XII. nemzetközi zene- és folktáncfesztivált ISTRA FEST néven. A rendezvényt a horvátországi Istria megyében tartották, amelyre a világ bármely részéről jelentkezhetek néptáncscsoportok vagy zenekarok. Egy saját produkciót kellett beküldeni, aminek alapján eldöntötték, hogy a jelentkezők közül ki kap meghívást a fesztiválra.

Ezeket tudván, a táncscsoportunk úgy döntött, hogy jelentkezik. Könnyen ment, a videót átküldve pár napon belül megjött az értesítés és a hivatalos meghívó minden fontos információval.

Szeptember 15-én érkezett meg a táncscsoportunk Duga Uvala településre, ahol nagyon kedves emberek fogadtak, és ahol elkezdődött a táncscsoport „nyaralása”.

Szeptember 16-án volt a fesztivál napja, amikor a táncscsoportunk újra bizonyított egy sikeres előadással. Büszkén képviseltük hazánkat, hagyományainkat, és mutattuk be olyan embereknek, akik addig nem ismerték a vidékünket.

Szeptember 20-ig voltunk ott, a hátralévő napokban a táncscsoport kirándulásokon vett részt: hajókázás, ten-

gerparti programok, városi műemlékek látogatása. Ami a legfontosabb számunkra, hogy új barátságok születtek más nemzetiségű táncosokkal és csoportvezetőkkel. Egymás kultúráját megismerve közelebb kerültünk egymáshoz.

A táncscsoportunk megújult erővel tért haza, szívvel-lélekkel folytatva, és magasabb szintre törekedve a néptánc világában.

A csoport október folyamán sikeresen lépett fel a batosi almanapon, a holtmarosi falunapokon és Szászrégenben az október 6-i emlékestén.

SIMON MELINDA

Magyar házak és civil szervezeti képviselők találkozója Kolozsváron

Az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) október 14-15-én tartotta meg a magyar házak és az erdélyi magyar civil szervezetek VIII. találkozóját, melyen a Humana Regun Egyesület is képviseltette magát. A bevezetőben dr. Széman Péter, az EMKE elnöke köszöntötte a jelenlévőket. Ismertette a találkozó témáját: *Hogyan tovább, kulturális magyar szervezetek és házak?* A következőkben Mile Balázs konzul köszöntőbeszéde hangzott el. Az RMDSZ elnökének, Kelemen Hunornak az üzenetét Székely István ügyvezető alelnök tolmácsolta.

Dr. Széman Péter elmondta, fontosnak tartják, hogy az erdélyi magyar társadalom kulturális, közösségi, művelődési életében az EMKE képes legyen kapaszkodót nyújtani, követhető példát mutatni. Munkatársaival a civil szervezetek járvány utáni újraindulásának elősegítésére kidolgoztak egy cselekvési tervet, egy kutatás alapján. 425 civil szervezetet kérdeztek meg az aktuális témákról. A kérdőív az erdélyi megyékből származó magyar közművelődési szervezetek, magyar házak helyzetét kutatja, azt, hogy ezek hogyan járulnak hozzá a kisebbségi közösségek kulturális értékeinek előmozdításához és megőrzéséhez. A kérdőívet kitöltő szervezeteket megyékre bontották: Arad, Beszterce-Naszód, Bihar, Brassó, Fehér, Hunyad, Kolozs, Maros, Maramaros, Szatmár, Szeben, Szilágy, Temes, valamint Bákó és Bukarest városok.

A kérdőív tartalmazta az *alapadatokat* (név, székhely, postacím, kapcsolati adatok, adószám, vezetői adatok stb.), az *ingatlanra* vonatkozó kérdéseket (tulajdonjog, fenntartóval való viszony, magyar ház-e, más szervezetek, az ingatlan állapota, rendelkezésre álló terek, infrastruktúra stb.), a *humán erőforrásra* vonatkozó adatokat, a szervezetekkel, vállalatokkal, egyházzal való viszony stb. A *tevékenységre* vonatkozó kérdéseket (fő

A megbeszélésen

tevékenységi kör, programok, kiadványok, részvétel stb.), a *kapcsolatrendszer*t, kommunikációt illető kérdéseket (ernyőszerkezeti tagság, más, PR, marketing). A *költségvetésre*, forrásokra, koronavírusra vonatkozó kérdéseket (fenntarthatóság, a járvány hatása a szervezetre). *Jövőkép és megjegyzések* rubrika is volt benne.

A felmérés és a cselekvési terv figyelembe vette a környezetünkben zajló változásokat, az inflációt és az árrobbanásokat, ami a civil szervezetek működését ellehetetlenítheti.

A továbbiakban meghallgattuk Soós Mihályt, a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet lendvai igazgatóját. Bemutatta a kulturális szervezetek stratégiáját a kis létszámú közösségek esetében Szlovéniában. Bepillantást nyújtott az MNMI tevékenységébe, beszélt a Bánffy Központtól, hogy hogyan szervezik a Muravidék magyar közművelődési, kulturális életét. A találkozó lehetőséget nyújtott a személyes ismerkedésre, beszélgetésekre, hogy megismerjük a jelen lévő szervezeti képviselőktől az intézmények sikereit, gondjait. Az összetartozás jegyében zajló beszélgetéseket kellemes citerazene tette még hangulatosabbá.

MENYEI ILDIKÓ, a szászrégeni Humana Regun Egyesület elnöke

A mosoly tesz emberré,
nélküle csak valaki vagy.
Ész se számít, a rang se dönt
– egyes-egyedül a szívből jött mosoly,
egyes-egyedül a szívből jött mosoly.

Mosolyember

Mosolyember lelkében
valamennyi bajba jutott otthonra lel,
s ha annak arcán mosoly virul ki,
megtudhatod, hogy mennyit érsz,
megtudhatod, hogy mennyit érsz.

Isten mosolyogva alkotta az embert,
más, új lelket lehel belé,
hogy *mosolyember* éljen a földön
– hát teljes szívből mindig mosolyogj,
hát teljes szívből mindig mosolyogj.

KAJCSA JENŐ

Szüreti bál Disznajón

Az őszi gazdagon ontja ajándékait, a nap sugarai utolsó erejükkel simogatnak, a fák ünneplőbe öltözve várják az elmúlást. Az egyszerű földi halandó megpróbál, igyekszik, nagyon szeretne mindentől a lehető legtöbbet magával vinni, ha lehetne, felcímkézett üvegekben elraktározni, mint gondos háziasszony a kamrája polcain az őszi áldásait. Érzéseket, élményeket, színeket és illatokat tartalékolunk az egyre hosszabb estekre, a közelgő télre.

Ebben próbálták segíteni a disznajói lelkes fiatalok. Disznajói Ifjúsági Szervezet név alatt megalakulásuk óta aktívan részt vállalnak a közösség életéből, legyen szó szemégyűjtésről, temetőtakarítási kalákáról, falunapok szervezéséről vagy szórakozásról.

Október 15-én, a múltat megidézve, régi idők hagyományait felelevenítve szüreti bált szerveztek. Az égiek meghallgatták imáikat, és aznap csodaszép napsütésre virradtunk, ami emelte a hangulatot, könnyebbé tette a tengernyi intéznievalót, utolsó perces feladatokat. Rengeteg munka, szervezés, intézkedés, rohangálás, néha bosszúság, idegeskedés előzi meg az ilyenfajta eseményeket, amikre aztán, ha jól sikerül az „akció”, már csak nevetve emlékszünk mindenki, és persze levonja a tanulságot, hogy majd a következő jobb és szebb legyen.

Az idek – hosszú évek kihagyása utáni első – szüreti bálról mi, a résztvevők elmondhatjuk, hogy nagyon jól sikerült, várakozásokat felülmúlóan jól. Kreatív, ötletes és kifinomult ízlésről árulkodó feldíszített kultúrotthon fogadott, hangulatosan megterített asztalok, fotósarok, a fogyókúrázó „öröme” candy bar szemet gyönyörködtető házi süttikkel. A szervezők arcán nem látszott a fáradtság, pedig előző este terítették, díszítették, kora délelőtt szőlőt szüreteltek a református parókia udvarán, a finom mustot késő délután már kóstolhattuk is. Jól is jött a kürtöskalács dagasztásában, sütésében elpilledt nőszervezetis hölgyeknek. Előzetes egyeztetés után a helyi RMDSZ Nőszervezete lelkes, fáradhatatlan tagjai bevállalták a kürtöskalácssütést. Jó volt látni és megtapasztalni, együtt dolgozni a fiatalokkal, a tiszteletet, ahogy felénk, idősebbek felé fordulnak, ahogy tanulni akarnak tőlünk... aztán a kürtös sütése közben szépen kiderült, hogy a tutti tipp éppen onnan és attól jön, akitől legkevésbé vártuk volna: a fiatal csapat kitűnő hegedűsétől, aki se nem idős, se nem asszonyból van, de kiderült róla, hogy a kürtöskalács sütésének minden csínját-bínját kitanulta egyetemesei éve alatt.

Jó volt így ráhangolódni az esti mulatságra, benne lenni az eseményekben. Lendület és lelkesedés, na meg nagyfokú rugalmasság jellemzi a szervezőket, segítők egyaránt: minden megoldható, még akkor is, ha veszélyben a kürtös, mert az éppen jól áthevült szén kihull a sütő alján, a tészta túlkel, de aztán mégis tökéletesre sikerül a kürtösünk, a második mindenképp – így legalább az elrontottnak kikiáltott legelsőt jól megkóstoljuk.

Mire megérkezik a profi csapat, amely nyárson megsüti a malacot az esti mulatozóknak, már a kürtös is szinte magától sül, a hegedűs és harmonikás hangol, a welcome italok a pohárban csillognak, a candy bar teljesen fel van töltve, és a kávé is lefőtt. A program szerint a délutáni kinti, hangszerrel kísért éneklés következne, csak éppen nincs rá túl sok jelentkező. A szervezőknek ott vannak az utolsó simítások, népviseletbe öltöznek páran, a bálozók még otthon készülődnek, ezután érkeznek. Így a nyárson sült malac pályafutása utolsó állomásán a körülötte szorgoskodók élvezhetik a kitűnő zenélést.

Ami késik, nem múlik alapon az örömméneklés és éneklés lesz majd a bál záróakkordja, amikor idősebb és fiatal együtt, egymást inspirálva énekel vidámat és szomorút, olyan igazi szívhez szólót, édeset és keserűt. De ne szaladjunk annyira előre: este 8 körül érkeznek a vendégek, az előzetes bejelentkezés után a szervezőket nem érik kínos meglepetések, mindenkinek megvan a helye a szépen megterített, mécsesekkel kidíszített, őszi színekben pompázó asztalnál.

→

A meghívott zenészek kitűnőek, gyorsan felméri a vendégek korát, játszanak retro és modern számokat egyaránt. Már csak kinek-kinek a táncscipőjén múlik, mennyi időt tud tölteni a táncparketten, mikor szomjazik meg a finom borra, amiből több fajta is van, aztán előkerülnek a tartalékok is a tarisznyákból. Mikor mindenki jóllakott a finom malacpecsenyével, szomját is oltotta, a finomabbnál finomabb sütemények fölött már csak sóhajtozni tud, és a táncban is kellőképpen elfáradt, következik az est fénypontja: a tombolahúzás. A főnyeremény páros wellnessbelépő – és persze, hogy mindenki meg van győződve, nála van a nyerő szám. Kicsit bosszankodunk csak azon, hogy ismét nem mi nyertünk – pedig már az utazást is jól megszerveztük –,

és jót szórakozunk a találékony, ötletes nyereményeken.

A jó bor megteszi a hatását, a jó zene kihozza mindenkiből a kitűnő táncost, és már csak azon csodálkozunk, hogy hajnal van, és még mulatunk. Az örömmel, éneklés után lassan kiürül a kultúrotthon, az együtt töltött kellemes este hangulatától kísérve megyünk haza, megköszönve a szervezők munkáját. Jó volt együtt lenni, mindennapi, időnkénti sziszifuszi munkáinkból időt szakítva megtapasztalni az összetartozás érzését, azt, ahogyan együtt tud örülni fiatal és idősebb, együtt tud énekelni, táncolni és tartalmas időt tölteni.

Köszönjük nekik, jó, hogy vannak nekünk!

VITA PIROSKA tanítónő – Disznajó

Szászrégeni üzenet

AZ ARADI VÉRTANÚK EMLÉKÉRE

Október 6-án Üzenet címmel került sor az aradi vértanúk emlékére szervezett verses-zenés előadásra.

Az Eugen Nicoară Művelődési Ház nagytermében fellépett a Piccolino gyermekkórus és fuvulazenekar, a marosfelfalusi Biborka néptáncsoport, a Szászrégeni Népszínház Kemény János Társulata, a Csim-Bumm ifjúsági színjátszó csoport, a Járom néptáncosainak nagycsoportja, valamint Virginás Árpád előadó.

A szervezők – a szászrégeni Humana Regun Egyesület – ezúton is köszönetet mondanak a csoportoknak és az emlékezni vágyóknak, akik megtisztelték jelenlétükkel a fellépő fiatalokat és gyerekeket.

Októberi üzenet

A műsorvezetők, Demény Anett X. osztályos diáklány és Fábrián András Heltai Jenő Ősz című versével köszöntötték a nézőket, majd az októberi eseményekre tértek ki.

Minden évszakknak megvan a maga varázsa, a színe és illata. Az ősz sem kivétel. Ha a tavasz a megújulást, az 1848-49-es forradalmat és szabadságharcot jelképezi számunkra, addig az ősz az elmúlás han-

gulatát sugallja. Hogy miért? Elsősorban október 6-a miatt. A magyar nemzet egyedülálló, küzdelmes, de dicsőséges történelme tele van hősökkel és mártírokkal, akikre ma is büszkék lehetünk, hitük, hűségük örök példa lehet a mában s a jövőben is számunkra. Október különösen emlékeztet sokukra.

Október 6-án azokra az aradi vértanúkra emlékezünk, akik a nemzet szabadságának oltárán áldozták fel életüket. Származásuktól függetlenül a lelkükben magyarnak érezték és vallották magukat, és példamutató módon vállalták a mártírhalált a magyar nemzet szabadságáért. Nemcsak az aradi tizenhárom emléke előtt tisztelgünk ezen a napon, hanem mindazoknak az emléke előtt, akik 173 évvel ezelőtt a magyar nemzet szabadságáért hősként harcoltak.

Emlékük előtt az a legméltóbb tisztelgés, ha minden magyar, bárhol él a világon, hálával és kegyelettel gondol rájuk, és hálát ad csendes imájában Istennek önfeláldozó életükért.

Ma is, 66 év után, ugyanilyen hálás érzésekkel gondolunk azokra a „pesti srácokra”, akik 1956. október 23-án értünk harcoltak, az orosz megszállás elleni forradalom hősei és mártírjai voltak.

A nemzet szabadságáért és függetlenségéért fogtak fegyvert, és szembe mertek állni a többszörös túlerővel. Hősiességük az egész világot ámulatba ejtette.

Hősök és mártírok voltak azok is, aki a megtorlás áldozatai lettek. Konceptiós perek százakat juttattak bitófára vagy kényszerítettek hosszú évekig tartó raboskodásra.

Itt, Erdélyben is sokan szenvedtek méltánytalanul és ártatlanul börtönben, mivel együttéreztek az 56-os célkitűzésekkel.

Illesse kegyelet és tisztelet emléküket, és legyen példa a jövőben is minden magyar számára hősiességük és helytállásuk.

Legyen ez az előadás **üzenet** az elkövetkező generációk számára: ne feledjék történelmünket, múltunkat, mert akkor van jövője egy nemzetnek, ha mindazt, amiből a jövő sarjad, nem felejtjük el, és megvalósítjuk azokat a nemes elhatározásokat, amelyek 1848-ban és 1956-ban vezették azokat a fiatalokat, akik felláztak a zsarnokság ellen.

A mi dolgunk, hogy a következő generáció megtanulja a forradalom

és szabadságharc értelmét és igazságát, hogy van egy nép Európa közepén, amely maga akar dönteni a sorsáról.

Ne feledjük október 31-ét sem. A reformáció napján hitünk hőseire és mártírjaira gondolunk, akik tollal, s ha kellett, karddal harcoltak lelkiismeretük szabadságáért, szent hitükért.

Egyetlen céljuk az volt, hogy másokat is megismertessenek Isten igéjének igazságával, és a világ elé tárják az üdvösség elnyerésének titkát.

Higgyünk. Higgyünk abban, hogy mindannyiunk számára van holnap. Egy jobb, egy szebb, egy boldogabb holnap. Ez legyen a mi üzenetünk.

A fellépőkről

A Piccolino gyermekkórus 2006 szeptemberében alakult, a furulyával már 2005-ben elkezdtek ismerkedni a szászrégeni református gyülekezetben. A mai világ rengeteg kínálata mellett próbálják gyerekeinknek megtanítani és megszerettetni velük a kóruséneklést és a furulyázást. Szeretnék, ha minél több gyerek megtapasztalná az együtt éneklés és együtt muzsikálás örömét.

Hogy miért fontos a zenei nevelés? Ezt már sokan megfogalmazták az emberiség történetében, hadd idézzünk Platón gondolataiból:

„Nem a zenében rejlik-e a leghatásosabb nevelés? Hiszen semmi sem hatol be olyan mélyen a lélekbe, mint a ritmus és a dallam; megragadja, felékesíti és megneemesíti a lelket, ha az ember helyesen nevelkedett, ha pedig nem, éppen ellenkezőleg hat rá... Valóban, a zene mélyén ott rejlik a nevelés. Azért van nagy jelentősége a zenei nevelésnek, mert a zene nem vezet máshoz, mint a szép szeretetéhez.”

A Piccolino furulyazenekar

A marosfelfalusi Biborka néptáncsoport

Csapatukat a minden évben megtartandó kórustáborban építik.

Tevékenységük szerves része az istentiszteleteken való szolgálat, havonta részt vesznek a szászrégeni református gyülekezet ifjúsági istentiszteletén.

A kórus életének nagy eseményei közé tartozik a Szabó Előd és a Titán együttes karácsonyi koncertjén a szolgálatuk, a Várom az Urat adventi keresztyén kórusfesztivál, melyen 2017-ben Kolozsváron, 2018-ban pedig Marosvásárhelyen szolgáltak, valamint a Bárdos Lajos – Palló Imre kórusfesztivál, amelyre 2007-től évről évre meghívják őket Székelyudvarhelyre.

Az előadáson a következő dalokat adták elő: Hálát adok, Uram – Soproni Jánostól, Csend van bennem – Vándor Gyula szerzeménye, Fohász – Mészáros Leheltől, Ároni áldás – ismeretlen szerző műve. Gitáron kísért Banga Dávid Krisztián

A furulyazenekar műsorán szerepelt: Uram, közel voltam hozzád – Berkesi Sándortól, Ó, nagy kerek kék ég – szerző Balassi Bálint, Fel, barátim, drága Jézus – Philip Bliss műve, Hatalmas Isten! Népek közé szórva – Gárdonyi Zsolt alkotása, Édesanyánk, szülőföldünk – Kozma Mátyástól, Ima a hazáért – ismeretlen szerző műve.

Karvezető Banga Gáspár Attila volt.

A marosfelfalusi Biborka néptáncegyüttest nem kell különösebben bemutatni, hisz tizenhét éve örvendezteti meg a szászrégeni közönséget előadásaival. A tizenhét év alatt négy generáció nőtt ki a Biborka családból, de mindig van utánpótlás. Jelenleg két utánpótlás csoport működik, a Kis Biborka és az Apró Biborka. Ezenkívül felnőttoktatás is van.

Hőseinkre emlékeztünk

Idén gazdagodtak egy újabb csapattal, nyolctagú népi zenekaruk létesült hat zenészből és két énekes lányból, ahova szeretettel várnak gyerekeket, fiatalokat.

A Bíborka néptáncegyüttes rangos helyet foglal el az erdélyi néptáncmozgalomban, ezt bizonyítja az együttesi nivódíj, amivel szakmai zsűri jutalmazta a nagy csoportot, továbbá az egyéni legényesversenyen és párban elért díjak, amelyeket a Kis Bíborka két táncosa kapott nemrég.

A bemutatott táncjáték címe Emlékezés volt. Koreográfus és táncoktató Duka Szabolcs, a Maros Művészegyüttes táncosa. A csoport vezetője Kovács Hajnal.

A Népszínház Kemény János Társulata és a Csim-Bumm ifjúsági színjátszó csoport közös verses-zenés műsort adott elő **Üzenet** címen.

A műsorban Fekete László Miklós, Kuliffai Ede, Gyulai Pál, Faludy György, Dsida Jenő, Mráz Erzsébet Irma, Wass Albert, Makszim Tank, Varga Z. Lajos verseiből válogattak. Előadták: Gergely Linda, Simon Szidónia, Szatmári Vazul, Uleșan Andreeas Daniel, Kolcsár Beáta, Pál Adrien, Mester Zsolt, Csuka Róbert, Mester Balázs, Sándor Kristóf, Dajbukát Udo Attila, Sarmisag Evren Antal. Csoportvezető Fábíán András.

A **Járom** nagy csoportja Szászrégent és az Eugen Nicoară művelődési házat képviselte, 2021. szeptember 12-én alakult. A tánc csoportot 18–26 év közötti fiatalok alkotják, 6-12 éve érdeklődnek a néptánc iránt. A tagok munkahely, egyetem mellett elkötelezettek a magyar népi kultúra megélése és szélesebb körben való megismertetése iránt. Továbbá kötelességüknek érzik folytatni és ápolni azt, ami éveken keresztül életük meghatározó része volt. Céljuk Erdélyország hagyományainak életben tartása, illetve népszerűsítése. Amatőr, de létszámát és tevékenységét tekintve igen dinamikus csapat. Szászré-

A Járom néptánc csoport

gen kulturális életében jelentős közösség-szervező tényezővé vált.

Számos fellépésük volt belföldön és külföldön egyaránt.

A csoport vezetője Simon Melinda és Fábíán András. Oktató és koreográfus Simon Szabolcs. A táncszínházi előadásuk címe: **Ők tizenhárman.**

Az est utolsó fellépője **Virginás Árpád előadó** volt, aki három dalt adott elő.

Köszönjük a csoportok, a gyerekek és fiatalok munkáját, a vezetőknek, Banga Gáspárnak, Kovács Hajnalnak, Simon Szabolcsnak és Fábíán Andrásnak, hogy felkészítették a csoportokat, valamint Virginás Árpád fellépését.

Köszönjük a szervezőknek, a Humana Regun Egyesületnek, valamint Géczy Jancsinak és az Eugen Nicoară művelődési ház munkaközösségének a segítséget abban, hogy az előadás zökkenőmentes legyen.

Médiapartnerek voltak: a Szászrégen és Vidéke, a Népújság, a Marosvásárhelyi Területi Rádió és az Ardeal televízió magyar adása.

„És ne feledjék üzenetünk lényegét: Higgyünk!

Higgyünk abban, hogy mindannyiunk számára van holnap.

Egy jobb, egy szebb, egy boldogabb holnap!”

*„Kérem, ha végleg úgy tűnik, alkonyul,
Összefogásotok legyen végre úr,
Legyen egysége a magyar Hazának,
Magyar hazában magyar gondolat,
A lángolásnak.”*

Az emlékeket a himnuszok eléneklésével zárult.

A Kemény János társulat és a Csim-Bumm csoport

XXII., katari labdarúgó-világbajnokság

2022. november 20. – december 18.

A csoport:**Katar – Ecuador – Hollandia – Szenegál**

november 20., vasárnap: Katar – Ecuador, 18.00 óra

21., hétfő: Szenegál – Hollandia, 18.00

25., péntek: Katar – Szenegál, 15.00; Hollandia – Ecuador, 18.00

29., kedd: Hollandia – Katar, 17.00, Ecuador – Szenegál, 17.00

B csoport:**Anglia – Egyesült Államok – Wales – Irán**

november 21., hétfő: Anglia – Irán, 15.00 óra; Egyesült Államok – Wales, 21.00

25., péntek: Wales – Irán, 11.00; Anglia – Egyesült Államok, 21.00

29., kedd: Wales – Anglia, 20.00, Irán – Egyesült Államok, 21.00

C csoport:**Argentína – Lengyelország – Mexikó – Szaúd-Arábia**

november 22., kedd: Argentína – Szaúd-Arábia, 12.00; Mexikó – Lengyelország, 18.00

26., szombat: Lengyelország – Szaúd-Arábia, 15.00; Argentína – Mexikó, 21.00

30., szerda: Lengyelország – Argentína, 21.00; Szaúd-Arábia – Mexikó, 21.00

D csoport:**Franciaország – Dánia – Ausztrália – Tunézia**

november 22., kedd: Dánia – Tunézia, 15.00; Franciaország – Ausztrália, 21.00

26., szombat: Tunézia – Ausztrália, 12.00; Franciaország – Dánia, 18.00

30., szerda: Tunézia – Franciaország, 17.00, Ausztrália – Dánia, 17.00

E csoport:**Németország – Spanyolország – Japán – Costa Rica**

november 23., szerda: Németo. – Japán, 15.00, Spanyolo. – Costa Rica, 18.00

27., vasárnap: Japán – Costa Rica, 12.00; Spanyolország – Németország, 21.00

december 1., csütörtök: Japán – Spanyolo., 21.00; Costa Rica – Németo. 21.00

F csoport:**Belgium – Horvátország – Kanada – Marokkó**

november 23., szerda: Marokkó – Horvátország, 12.00; Belgium – Kanada, 21.00

27., vasárnap: Belgium – Marokkó, Doha, 15.00; Horvátország – Kanada, 18.00

december 1., csütörtök: Horvátország – Belgium, 17.00; Kanada – Marokkó, 17.00

G csoport:**Brazília – Szerbia – Svájc – Kamerun**

november 24., csütörtök: Svájc – Kamerun, 12.00; Brazília – Szerbia, 21.00

28., hétfő: Kamerun – Szerbia, 12.00; Brazília – Svájc, Doha, 18.00

december 2., péntek: Kamerun – Brazília, 21.00; Szerbia – Svájc, 21.00

H csoport:**Portugália – Ghána – Uruguay – Koreai Köztársaság**

november 24., csütörtök: Uruguay – Koreai K., 15.00; Portugália – Ghána, 18.00

28., hétfő: Koreai Köztársaság – Ghána, 15.00; Portugália – Uruguay, 21.00

december 2., péntek: Koreai K. – Portugália, 17.00; Ghána – Uruguay, 17.00

nyolcaddöntő:

december 3., szombat: A1 – B2, 16.00; C1 – D2, 21.00

december 4., vasárnap: D1 – C2, 16.00; B1 – A2, 21.00

december 5., hétfő: E1 – F2, 16.00; G1 – H2, 21.00

december 6., kedd: F1 – E2, 16.00; H1 – G2, 21.00

negyeddöntő:

december 9., péntek: E1/F2 – G1/H2, 17.00 (1.); A1/B2 – C1/D2, 21.00 (2.)

december 10., szombat: F1/E2 – H1/G2, 17.00 (3.); B1/A2 – D1/C2, 21.00 (4.)

elődöntő:

december 13., kedd: 1. negyeddöntő győztese – 2. negyeddöntő győztese, 21.00

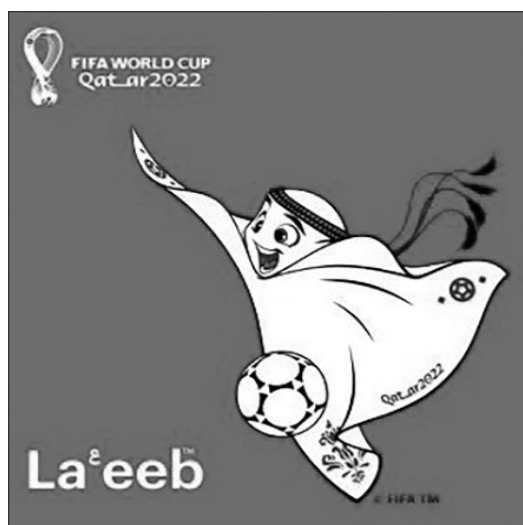
december 14., szerda: 3. negyeddöntő győztese – 4. negyeddöntő győztese, 21.00

bronzmérkőzés:

december 17., szombat: az elődöntők vesztesei, 17.00

döntő:

december 18., vasárnap: az elődöntők győztesei, 17.00

La eeb

Forrás: Facebook

Humor mindenkinek

Gazsi egy darab vásznat visz a kezében, amikor találkozik Sanyával. Sanya megkérdi:

- Mi az a kezdedben?
- Vászondarab.
- Mire kell?
- Ágyneműt csináltatok az aszszonnyal belőle.

– Ebből a vacakból ágyneműt? Hiszen ez olyan rossz anyag, hogy ha egyszer kimossátok, vége van!

- Már miért mosnánk ki?

*

Szülészetén a nővér kérdezi szülés után a kismamát:

- Asszonyom, beengedhetem az apukát?
- Isten ments! Mindjárt itt a férjem!

*

– Hogy jön ki a pap a templomból?

- ?
- Mintha mise történt volna.

– Mi a legnagyobb sebészeti bravúr?

- ?
- Egy szőke nő agyát úgy átültetni egy tyúk fejébe, hogy ne lötyögjön.

*

Hitler magához hívja a bécsi főrabbit, és megkérdi:

– Milyen hadvezérnek tart engem?

- Ön nagyobb, mint Napóleon!
- És milyen szónok vagyok?
- Jobb, mint Demoszthenész!
- Na, és milyen színész vagyok?
- Ezt sajnos nem tudom megmondani. Mindenesetre szeretném Önt több darabban látni...

*

Skinhead könyvesbolt.

A cigány bemegy a skinhead könyvesboltba, és megkérdezi:

- Ady van?
- Nincs.
- Petőfi van?
- Nincs.
- Babits van?
- Nincs.
- Hát akkor mi van?
- Kalasnyikov.
- És az mit írt?
- Cigányt.

*

Kannibálföldön egy utazó betér egy étterembe. Az étlapon ez áll:

- „Paprikás vadász: 5 dollár
- Nyárson sült halász: 6 dollár
- Roston sült politikus: 55 dollár”

Megkérdezi a vendég:
– Miért kerül többre a politikus?
– Na de uram! Tudja, mennyibe kerül a politikusok tisztára mosása?

*

A cigány gyerek levágatja a haját. Amikor hazamegy, odaszól az apjának:

- Apám, skinhead lettem!
- Az apja jól pofonvágja. Odamegy az anyjához.
- Anyus, skinhead lettem!
- Az anyja is pofonvágja. Odamegy a testvéréhez.

– Tesó, skinhead lettem!
Tőle is kap egy nagyot. A gyerek bemegy a szobájába, és elgondolkozik:

- Még csak fél órája vagyok skinhead, de máris utálok a cigányokat.

*

– Mi a különbség az országgyűlési képviselő és a gyufa között?

- ?
- A gyufát büntetlenül meg lehet gyújtani.

Összeállította: FÁBIÁN GIZELLA

SZÁSZRÉGEN és VIDEKE

Kiadja a SZÁSZRÉGENI KÖLPING CSALÁDI EGYESÜLET
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábíán András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábíán András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az IMPRESS KIADÓ végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter1964@gmail.com

fandras59@yahoo.com

Ára: 5 lej